

Blendow Lexnova Expertkommentar - Offentlig rätt, december 2017

Nyheter i dataskyddsförordningen II

Med EU:s dataskyddsförordning, som ska börja tillämpas i Sverige den 25 maj 2018, får de registrerade flera nya rättigheter och de personuppgiftsansvariga följaktligen flera skyldigheter. Bland annat ska registrerade ha rätt att få ofullständiga personuppgifter kompletterade.

I [expertkommentaren i offentlig rätt för mars 2017](#) skrev jag om ett par andra nya rättigheter för registrerade, rätten att göra invändningar och rätten att få information innan personuppgifter återanvänds. Jag har tidigare skrivit allmänt om EU:s dataskyddsförordning och särskilt om förhållandet till registerförfattningarna (se expertkommentarerna i offentlig rätt för [oktober 2017](#) respektive [april 2016](#)).

Rätten att få ofullständiga personuppgifter kompletterade

I dag kan den registrerade bara få korrigerings av felaktiga eller ofullständiga personuppgifter genom rättelse, utplåning eller blockering, 28 § personuppgiftslagen (1998:204) och artikel 12 b) i dataskyddsdirektivet 95/46/EG. Vi anser i Sverige att den personuppgiftsansvarige får välja mellan de tre alternativen. Det finns i dag inte någon rätt för den registrerade att få ytterligare personuppgifter behandlade av den personuppgiftsansvarige. Det finns ingen tidsgräns inom vilken korrigeringen ska göras och det finns ingen formell skyldighet för den personuppgiftsansvarige att informera den registrerade om vad som gjorts med anledning av en begäran om korrigerings.

Man kan säga att det i dataskyddsförordningen görs skillnad mellan de olika formerna för korrigerings. Rätten till utplåning, dvs. radering, regleras i en särskild artikel om "rätten att bli bortglömd", artikel 17, liksom rätten till blockering regleras i egen artikel om rätten till begränsning av behandling, ett slags frysning av behandlingen, artikel 18. I artikel 16 regleras rätten till rättelse och den nya rätten till komplettering. Att de olika formerna för korrigerings regleras i skilda artiklar lär innebära att rätten att välja korrigeringsmetod kommer att övergå från den personuppgiftsansvarige till den registrerade. Begärs det en viss korrigerings, ska den personuppgiftsansvarige pröva om just den korrigeringen ska göras. Det lär liksom i dag i första hand vara den personuppgiftsansvarige som avgör om det finns en skyldighet att göra en korrigerings därför att personuppgifterna är felaktiga eller ofullständiga, det vill säga vad som i förhållande till ändamålet är att anse som felaktigt eller ofullständigt.

När det gäller den nya rätten till komplettering sägs det att den registrerade, med beaktande av ändamålet med behandlingen, ska ha rätt att komplettera ofullständiga personuppgifter, bland annat genom att tillhandahålla ett kompletterande utlåtande. Det verkar innebära en helt ny rätt för den registrerade att tvinga den personuppgiftsansvarige att behandla personuppgifter. Det framgår att man ska beakta ändamålet med behandlingen. Om de kompletterande personuppgifterna är adekvata och relevanta för att uppnå ändamålet, verkar det alltså som om den personuppgiftsansvarige skulle vara skyldig att ta med även dem, trots att den personuppgiftsansvarige anser att ändamålet kan nås på ett tillräckligt bra sätt med hjälp av de

redan behandlade personuppgifterna. Rätten till komplettering verkar i så fall vara ett undantag från den så kallade principen om uppgiftsminimering, som innebär att man ska se till att behandlingen av personuppgifter inte är för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas och som slås fast i artikel 5.1 c i dataskyddsförordningen. Ett exempel på när rätten till komplettering kan användas kan vara att den registrerade vill komplettera ett rekryteringsföretags behandling av personuppgifter för rekryteringsändamål med uppgifter om ytterligare meriter som är adekvata och relevanta vid rekrytering. Ett annat exempel kan vara att den registrerade vill att en webbpublicering om att han eller hon fått underkänt på ett visst prov ska kompletteras med uppgifter om att han eller hon senare har klarat provet.

Liksom i dag ska den personuppgiftsansvarige vara skyldig att underrätta utomstående som tidigare har fått ut personuppgifterna om korrigeringsåtgärden, om det inte visar sig vara omöjligt eller skulle medföra en oproportionerlig ansträngning. Det framgår av artikel 19. En nyhet är att detta inte som i dag behöver göras bara på begäran eller när mera betydande skada eller olägenhet för den registrerade skulle kunna undvikas genom en underrättelse, utan att det alltid ska göras. En annan nyhet är att den personuppgiftsansvarige på begäran ska informera den registrerade om vilka utomstående som tidigare har fått ut personuppgifterna.

En åtminstone formell nyhet är att den personuppgiftsansvarige blir uttryckligen skyldig att på begäran informera den registrerade om vilken korrigeringsåtgärden som gjorts med anledning av hans eller hennes begäran. Huvudregeln är att man har en månad på sig att fundera över korrigeringsbegäran och informera den registrerade om vilken korrigeringsåtgärden man gjort. Behöver man mera tid på sig, kan man inom månadsfristen underrätta den registrerade om förseningen och orsakerna till den. Då får man ytterligare två månader på sig. Har den registrerade gjort en elektronisk begäran, till exempel på mejl, ska informationen om möjligt tillhandahållas i elektronisk form, om den registrerade inte har begärt något annat. Detta framgår av artikel 12.3. Om man inte gör någon korrigeringsåtgärden med anledning av en begäran, ska man inom en månad informera den registrerade om detta och om möjligheten att lämna in ett klagomål till Integritetsskyddsmyndigheten, som kommer att vara Datainspektionens nya namn. Detta framgår av artikel 12.4.

Dataskyddsutredningen har föreslagit att beslut om korrigeringsåtgärden som en myndighet har fattat i egenskap av personuppgiftsansvarig liksom i dag ska få överklagas till förvaltningsrätt, se [SOU 2017:39](#) och 8 kap. 2 § i den föreslagna dataskyddslagen.

Om man inte korrigerar eller underrättar utomstående eller den registrerade när man är skyldig att göra det eller om man inte gör det i rätt tid, kan man liksom i dag få betala skadestånd till den registrerade. Det framgår av artikel 82. Det kan också, enligt artikel 83, bli fråga om så kallade administrativa sanktionsavgifter. Dataskyddsutredningen har i SOU 2017:39 föreslagit att sådana avgifter ska tillfalla staten och att även myndigheter ska kunna åläggas sanktionsavgift.

Sören Öman

Ordförande i Arbetsdomstolen. (Se även www.sorenoman.se)

Blendow Lexnova är en del av: [Blendow Group AB](#) | Humlegårdsgatan 14 | 114 46 Stockholm |
Telefon: 08-579 366 00 | Fax: 08-667 97 60 | E-post: info@blendow.se | © 2017 Blendow Lexnova